

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Udrag fra Mit hierte altid vanker

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951*, 1951-56, s. 33. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson01-shoot-idm140726736469744/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951

Naar JEsu krybbes minde
Mig ret til hierte gaar.

3. Men, ach! hvad skal jeg sige,
Naar jeg vil tænke paa,
At Gud uf himmerige
I stalden ligge maa,
At himlens fryd og ære,
Guds væsentlige ord,
Skal saa foragtet være
Paa denne slumme jord.

4. En perle, der forgiettes,
Saa nøye ledes op,
Den blanke demant settes
I gylden krones top:
Man kaster ey en drue
Blant tørre grene ned:
Skal jeg min Gud da skue
I saadan usefthed?

5. Hvi skulde herre-sale
Ey for dig pyntet staae?
(Du havde at befale,
I hvor du pegle paa,) Hvi lod du dig ey svøbe
I lyset som et haand,
Og jordens konger løbe,
At kysse paa din haand?

6. Hvi lod du ey udspende
En himmel til din telt,
Og stjerne-fakler brænde?
O store himmel-helt!
Hvi lod sig ey til syne
En mægtig engle-vagt,

3, 1: *men* *mens* A (gammel stæform til *men*).

3, 6: *Guds væsentlige ord*: Kristus som Guds ord (meddelelsesmiddel), der selv ejer guddomsvesen som Faderen, Joh, 1, 1, 14.